

ποίησίν μου στην ἐλευθερίαν του, στην ἀθανασίαν του καὶ ἡ δύναμις τῶν πλασμάτων του εἶναι ἡ ἀνεξάντλητος πηγή τῆς ἰσχύος μου

Δι' ἐμὲ ὁ Στοχασμὸς εἶναι ὁ μόνος ἀληθὴς καὶ αἰώνιος φανὸς στὸ σκότος τῆς ζωῆς· τὸ βλέπω νὰ λίμπη πάντοτε μὲ μεγαλητέαν δύναμιν, φωτίζων βαθύτερα τὰ μυστήρια τῆς ἀδύσσου, καὶ μὲ τὰς ἀθανάτους ἀκτῖνας τοῦ ἐγὼ προχωρῶ ἀκολουθῶν αὐτὸν τὸν πάντοτε πλέον ψηλὰ καὶ πλέον ἐμπρός.

Ἀναγνωρίζω ἀκόμη πῶς αἱ προλήψεις εἰς αἱ λείψανα παλαιῶν ἀληθειῶν ἀπηνθρακωμένες ἀπὸ τὴν λάμψιν ἐκείνου τοῦ ἰδίου Στοχασμοῦ ὅστις τὰ ἐγέννησε.

Θὰ ἔλθῃ μιὰ ἡμέρα ποῦ θὰ ἐγερθῇ στὸ πῆθος μου, διὰ μιᾶς μεγάλης λάμψεως, ὁ κόσμος τῶν αἰσθήσεων μου, καὶ ὁ ἀθάνατος Στοχασμὸς μου· καὶ μὲ αὐτὸν θὰ καύσω μέσα στὴν ψυχὴν μου ὅ,τι εἶναι σκοτεινόν,

σκληρὸν καὶ αἰσχρὸν καὶ θὰ ὁμοιάζω τοὺς θεοὺς τοὺς ὁποίους γεννᾷ ὁ Στοχασμὸς μου: Τὸ πᾶν εἶναι ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὅλα εἶναι διὰ τὸν ἄνθρωπον.

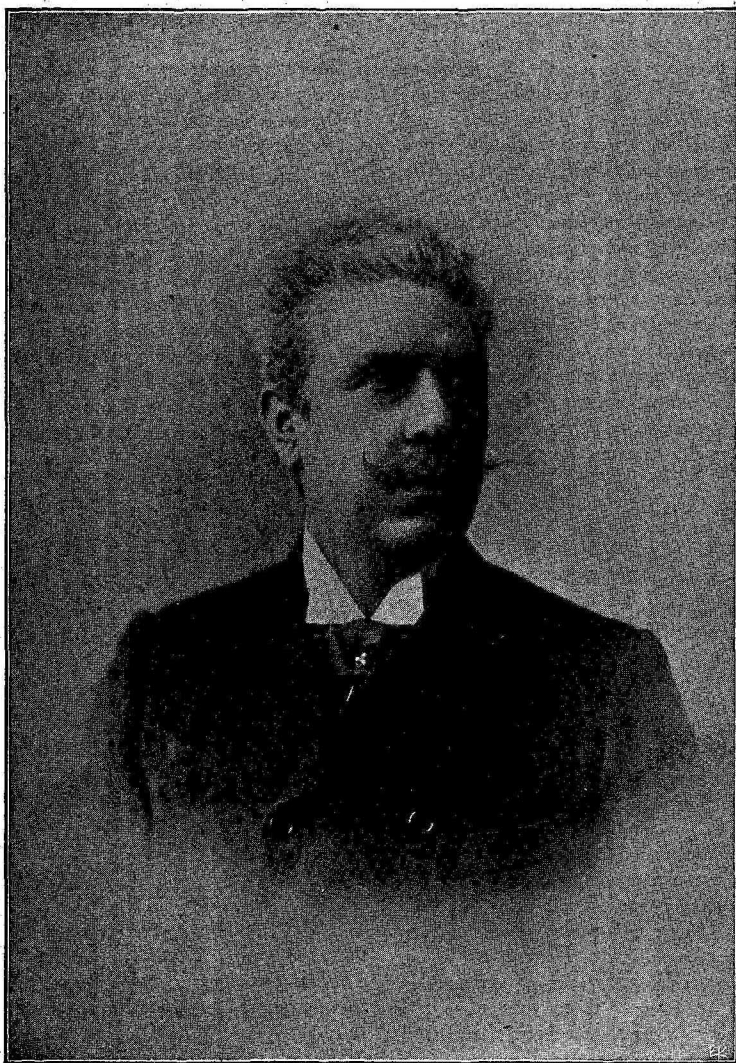
Καὶ ἰδοὺ ἐκ νέου αὐτὸς, ὁ ἄνθρωπος, ἐλεύθερος καὶ ἐνδοξος, ὑπερηφάνως τὸ μέτωπόν του ἐγείρων προχωρεῖ βραδέως. ἀλλὰ μὲ βῆμα σταθερὸν ἐπὶ τῆς σκόνῃς τῶν παλαιῶν προλήψεων, μόνος στὸ χάος τῶν σφαλμάτων: ὅπισθέ· του μένει ἡ κόνις τοῦ παρελθόντος καὶ ἐμπρός του σ' ἐκουν μὲ ἀπάθειαν καὶ τὸν προσμένουν, πλῆθος αἰνιγμάτων.

Αὐτὰ εἶναι ἀνιρίθητα, ὡς τ' ἀστέρια εἰς τὰ βάθη τοῦ οὐρανοῦ καὶ δὲν ὑπάρχει τέλος εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔ·σι ὁ ἄνθρωπος περιπατεῖ ἐπαναστατῶν—ἐμπρός, καὶ πλέον ψηλὰ... πάντοτε ἐμπρός· καὶ πάντοτε ὑψηλότερα !

Μετάφρασις ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΒΑΝΕΛΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΜΠΟΚΑΤΣΙΑΜΠΗΣ